

MVCRP016HW9S

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0440r

Foto rozhodnutí nabylo právní moci

číslo: *10.11.2015*

podpis: *Milana Chovance*

V Praze dne 3. 11. 2015
Č.j.: MV-118981-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán dle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal *_____* ar.
Sadulpur – Indie, i za nezletilého syna *_____* r a, nar.
Hanumangharh – Indie, oba indičtí státní občané, trvale bytem 1 *_____*
(dále jen „žadatelé“), právně zastoupeni *_____*
advokátkou se sídlem *_____* proti
rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 7. 2015, č. j.: VS-2202/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelé požádali dne 27. 11. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 15 o udělení státního občanství České republiky. Dospělý žadatel se na území České republiky zdržuje dle svého vyjádření od roku 1993, podle informačního systému cizinecké policie se jeho legální pobyt na území České republiky datuje až od roku 1996. Povolený trvalý pobyt na území České republiky má od 9. 5. 2006. Žadatel je ženatý, nezletilý syn, zahrnutý do žádosti se souhlasem matky, indické státní občanky, která o státní občanství České republiky nežádá, má povolen trvalý pobyt na území České republiky od 14. 12. 2006.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 27. 10. 2014 řízení o žádosti přerušilo na dobu 30 dnů a současně vyzvalo dospělého žadatele ve stanovené lhůtě k předložení v usnesení specifikovaných dokumentů, prohlášení a podání vysvětlení ke konkrétním zjištěním. Žadatelé byli rovněž informováni podle ustanovení § 47 správního řádu o zahájení správního řízení o jejich žádosti, a o svém právu podle

ustanovení § 36 a § 38 nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Na základě předložených dokladů k žádosti bylo zjištěno, že dospělý žadatel nespĺňuje zákonnou podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., neboť mu v roce 2009 byla uložena bloková pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek nenahlášení změny pobytu na území České republiky podle § 157 odst. 1 písm. r) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v tehdy platném znění, (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“). Za účelem posouzení možnosti prominout nespĺnění této podmínky z důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., byl dospělý žadatel vyzván k podání vysvětlení k tomuto přestupku a informován o možnosti podat odůvodněnou žádost o prominutí nespĺnění této podmínky. Požadované doklady a vyjádření doručil dospělý žadatel Ministerstvu vnitřa dne 13. 11. 2014, a současně požádal o prominutí přestupku, který dle něj vznikl „prakticky nedorozuměním“.

II.

Po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí Ministerstvo konstatovalo následující:

Žadatel a nezletilý syn splňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., tj. mají ke dni podání žádosti na území České republiky povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržují.

Podmínka pozbytí dosavadního indického státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., se od 1. 1. 2014 v souvislosti s novou právní úpravou státního občanství České republiky, již neprokazuje.

Dospělý žadatel splňuje i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1993 Sb., vyžadující jeho beztrestnost. Na nezletilého syna se tato podmínka, s ohledem na jeho věk, nevztahuje.

Pohovorem před Úřadem městské části Praha 15 prokázal dospělý žadatel požadovanou znalost českého jazyka. Nezletilý syn, zahrnutý do žádosti, znalost českého jazyka, rovněž vzhledem ke svému věku, nedokazuje.

U nezletilého syna se považuje podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. za splněnou, ale dospělý žadatel tuto podmínku nespĺňuje, neboť se dopustil přestupku na úseku pobytového režimu stanoveného cizincům. V písemném vyjádření uvedl, že tak stalo v době, kdy dostal nový byt (ve skutečnosti

šlo o jeho koupi), v němž začal fakticky bydlet až v polovině února roku 2010. Toto tvrzení však nijak neprokázal.

Ministerstvo vnitra po celkovém posouzení spáchání uvedeného přestupku podle zákona č. 326/1999 Sb., a s přihlédnutím k žadatelově vyjádření k této problematice, nevyhovělo jeho žádosti o prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. z důvodu hodných zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. Ministerstvo vnitra nesdílelo žadatelův náhled, že se jednalo o nedorozumění, neboť porušením zákona č. 326/1999 Sb. byl spáchán přestupek, za který byla žadateli uložena pokuta, kterou uhradil, aniž by se proti obvinění ze spáchání tohoto přestupku jakkoliv ohradil a zákonnými prostředky se domáhal zproštění tohoto obvinění.

V odůvodnění zamítavého rozhodnutí Ministerstvo vnitra uvedlo, že kromě toho, že manželka žadatele a matka nezletilého žadatele o státní občanství České republiky nežádá, muselo přihlédnout k tomu, že dospělý žadatel po celá léta působení v České republice neodváděl do státního rozpočtu žádné daně, a pokud ano, tak v minimální výši. Není proto zřejmé, z jakých prostředků zakoupili manželé Kumarovi v roce 2009 byt za 4 500 000 Kč, a splácejí poskytnutý hypoteční úvěr, který činí necelé dva miliony tři sta tisíc korun, když vzhledem k přiznání k dani z příjmů právnických osob není žadatelovo podnikání nijak úspěšné. K tomu Ministerstvo vnitra zdůraznilo, že transparentnost finančních příjmů žadatelů o udělení státního občanství České republiky je kromě splnění zákonných podmínek pro jeho udělení jedním ze zásadních předpokladů pro vyhovění žádosti.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel i za nezletilého syna prostřednictvím právní zástupkyně ve smyslu ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu včasný rozklad.

V podaném rozkladu žadatel úvodem rekapituluje splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, vyjma podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. Žadatel namítá, že vzhledem k časovému odstupu od roku 2009, kdy se přestupku dopustil, mu nesplnění této uvedené podmínky mohlo být podle § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. prominuto. I když žadatel konstatuje, že platná právní úprava nezná u přestupků institut zahlazení odsouzení, podle judikatury Nejvyššího správního soudu (blíže nespécifikované), je třeba aplikovat příslušná ustanovení trestního zákoníku i ve prospěch obviněného z přestupku. Proto je třeba na žadatele, dle jeho názoru, hledět, jako by uvedený přestupek nespáchal. K tomu žadatel doplňuje, že v České republice žije již od roku 1993, vede řádný život, kromě předmetného přestupku se žádného deliktu nedopustil a nemá žádné neuhrazené závazky. Jeho syn, zahrnutý do žádosti, zde prakticky žije od svého narození a navštěvuje základní školu

s českým vyučujícím jazykem. Podle žadatele nelze opomenout, že se jeho příjmy v posledních letech stále zvyšují, a tudíž odvádí na daních každým rokem vyšší částky. Pokud pak se jedná o finanční prostředky na pořízení bytu, žadatel uvádí, že řádně doložil, že kupní cena byla hrazena zčásti formou hypotečního úvěru a částečně byla uhrazena z prostředků, které mu na základě smlouvy o půjčce poskytl pan _____ což lze doložit výpisy z účtu.

Na základě uvedeného pak žadatel navrhuje ministrovi vnitra, aby napadené rozhodnutí změnil tak, že se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, případně, aby je zrušil a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu k novému posouzení a rozhodnutí.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. Na základě jejího návrhu ministr vnitra konstatuje následující:

K námitkám uvedeným v rozkladu ministr vnitra předně konstatuje, že nelze mechanicky srovnávat institut zahlazení odsouzení s podmínkou stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. Dle ustálené judikatury k zákonu č. 40/1993 Sb. se (ne)porušování právních předpisů ve smyslu shora uvedené podmínky posuzuje v zásadě za celou dobu dosavadního pobytu na území České republiky, a to v souladu se smyslem a účelem tohoto ustanovení, jak je vyjádřeno i v jeho gramatické dikci. Námitku žadatele argumentující analogicky zahlazením odsouzení proto ministr vnitra považuje za zcela nepřípadnou. K tomu ministr vnitra dodává, že pokud je smyslem a účelem ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. zohlednit porušování právních předpisů ve vztahu k (budoucímu) chování žadatele jako státního občana České republiky, neshledal, ve shodě se závěry Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí této podmínky, tím méně pak, že vytýkané porušení nezakládá vůbec nesplnění této podmínky, když nemohl nepřihlédnout k zjevné **netransparentnosti žadatelových příjmů v České republice**. Pokud žadatel v rozkladu uvádí, že v České republice žije již od roku 1993, vede řádný život, kromě předmětného přestupku se žádného deliktu nedopustil, nemá žádné neuhrazené závazky, jeho příjmy se v posledních letech stále zvyšují, tudíž odvádí na daních každým rokem vyšší částky, nejsou tato tvrzení podle názoru ministra vnitra s to rozptýlit pochybnosti o žadatelových skutečných majetkových poměrech, jak jsou vyjádřeny v závěru napadeného rozhodnutí. Netransparentnost příjmů pak podle názoru ministra vnitra neodstraňuje, ale spíše prohlubuje tvrzení žadatele, jakkoli doložené výpisem o převodu prostředků na bankovní účet, že téměř polovinu z ceny bytu financoval z půjčky svého přítele.

Pokud jde o zamítnutí žádosti nezletilému synovi žadatele, ministr vnitra konstatuje, že se Ministerstvo vnitra při svém rozhodování řídí principem jednotného státního občanství v rodině; v daném případě je třeba vzít v potaz, že nezletilému žadateli je teprve 13 let, lze mít tedy za to, že je dosud převážně závislý na svých rodičích, přičemž matka o státní občanství České republiky nežádá a žadateli byla žádost o udělení státního občanství zamítnuta.

Na základě výše uvedeného proto ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

ministr vnitra

